

## ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΘΩΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

### Όλιγα λόγια εις μνήμην του

**Ο** Χαράλαμπος Βασιλείου είναι τέκνον του Θωμά Βασιλείου καί τῆς Ἀγγελικῆς καί ἐγεννήθη εἰς τό χωρίον Μηλιές.

Ὁ πατέρας του κατήγετο ἀπό τήν Φθιώτιδα, ἡ δέ μητέρα του ἀπό τό χωριό Καρακασίμη τῆς Ἡλείας.

Ὁ παππούς Θωμάς ἐγνώριζε τήν τέχνην τοῦ σιδηρουργοῦ, δηλαδή τοῦ χαλκιᾶ, τέχνην χρησιμωτάτην διά τούς γεωργοκτηνοτρόφους τῶν Μηλεῶν, ἀφοῦ μεταξύ ἄλλων, τούς ἀτσάλωνε τά ξινάρια, τά ὄνια, τούς ἔφτιαχνε τά διάφορα κοφτερά, καί πολλά ἄλλα· τόν διεδέχθησαν δέ εἰς τήν τέχνην ταύτην τῶν τεχνῶν, τήν σιδηρουργίαν, οἱ μεταγενέστεροι χαλκιᾶδες τῶν Μηλεῶν



Δημήτρης Τσαπάρας ὁ ἐπονομαζόμενος καί Χαλκιᾶς καί τελευταῖος ὁ Ἀντώνης Πάικου Λέντζος ὁ ἀποκαλούμενος καί μαστραντώνης, τά σκερπάνια τοῦ ὁποῦ ἐκοβαν τίς μεγάλες πατερόπρογκες πέρα-πέρα χωρίς ὁ ἀθέρας τους νά πάθη τίποτε.

Δέν εἶχα τήν εὐτυχίαν νά προφθάσω εἰς τήν ζωὴν τόν μπάρμπα-Θωμά, ἔφθασα ὅμως τήν καλόγνωμη χήρα του θειά-Ἀγγελική. Ὅπως εἶναι γνωστόν τόν χαρακτήρα κάθε ἀνθρώπου τόν διαμορφώνει ἡ μητέρα του. Διά τοῦτο καί ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου, ἦτο ἓνας καλόγνωμος, καλοσυνᾶτος καί γελαστός ἄνθρωπος. Ὅμοιες ἦσαν καί οἱ τρεῖς ἀδελφές του Θανάσω, Ἀμαλία καί Τασία.

Ποιός ἀλήθεια δέν θυμᾶται τή θειά-Τασία τοῦ μπάρμπα-Στέφανου τοῦ Λέντζου τήν σύζυγον, τήν καλοκάγαθον καί ἀρίστην γειτόνισσα αὐτήν, πού ἐπί πολλές δεκαετίες ὁ ὑποφαινόμενος τήν ἐξῆσε ἀπό κοντά καί ποτέ καί διά κανέναν δέν εἶπε ἡ μακαριστή αὐτή γυναίκα, κακόν λόγον. Μέχρι τοῦ σημείου πού ἐμεῖς τά παιδιά, ἐνῶ τῆς ἐτρώγαμε ἀνερώτητα τά φρούτα, αὐτή ἀντί νά βάλῃ τίς φωνές, ὅπως ἄλλες μέγαιρες τοῦ χωριοῦ, ἡ ἔκανε πώς δέν ξέρει τίποτε διά νά μὴν μᾶς ντροπιάσῃ ἢ ἂν μᾶς ἔπιανε ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔλεγε:

«Κοιτᾶτε βρέ μὴν εἶναι ἄγουρα καί σᾶς πονέσει ἡ κοιλιά σας» καί ἔφειγε! Εἶχε βλέπετε ἡ θειά-Τασία τήν λεγομένην ἀρετήν τῆς διακρίσεως.

Ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου εἶχεν ἀπ' ὅ,τι γνωρίζω καί δύο ἄλλους ἀδελφούς, τούς ὁποίους δέν ἐγνώρισεν ὁ γράφων, τόν Δημάκην πού ἔπεσε ὑπέρ πατρίδος κατά τόν Μικρασιατικόν πόλεμον καί τόν Βασίλην, διά τόν ὁποῖον δέν μπόρεσα νά ἔχω ἀκριβεῖς πληροφορίες, πλὴν τῆς εἰδήσεως ἀπό τόν ἀνεκτίμητον φίλον μου Γεώργιον Ἀναστασίου Πίππαν, ὅτι τόν εἶχε ἰδεῖ τόν Βασίλην Βασιλείου εἰς τό ἐστιατόριον τοῦ μπάρμπα-Χαράλαμπου τοῦ Βασιλείου μιά-δυό φορές κατά τήν Κατοχήν.

Ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου ἔφυγε ἀπό τίς Μηλιές πολύ ἔνωρίς καί ἦλθεν εἰς τήν Ἀθήνα πρὸς ἀναζήτησιν καλυτέρας τύχης. Καί καλά ἔκαμε. Πέρασε καί αὐτός ἀπό τό καμίσι τῆς σκληρῆς ζωῆς τῶν Ἀθηναίων, χωρίς μάννα καί ἀδέλφια κανονίζοντας μόνος του τήν πορείαν τῆς ζωῆς του καί μέ ἰδικήν του ἀποκλειστικὴν εὐθύνην.

Δέν εἶχε κανένα στήν Ἀθήνα νά μεριμνήσῃ δι' αὐτόν. Ἔτσι ἂν παραδείγματος χάριν ἀρρώστεινε στὸν δρόμο καί δέν κατώρθωνε νά φθάσῃ τό βράδυ στήν κούρνια του, κάποιο ὑγρὸ δωμάτιο χωρίς ζέστη καί νερό, μέ ἓνα ξύλινο παλιὸ κρεβάτι, κανεὶς δέν θά ἀναζητοῦσε νά τὸν βρῇ.

Ὁ παντεπόπτης μόνον Θεὸς πού προστατεύει ὅλους τοὺς ἀδύνατους ἀγωνιστὰς τῆς ζωῆς, μόνον Αὐτὸς τὸν ἐπροστάτευε καί τοῦ ἔδειχνε μυστικά ποιούς δρόμους νά ἀκολουθήσῃ.

Ἐπῆρξε μέταλλον καλὸ, καί ἀνθεκτικὸ ἀτσάλι, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄχρηστα ἂν δέν τὰ πυρώσῃς στό καμίσι νά κοκκινίσουν, ὥστε νά γίνουν χρήσιμα ἐργαλεῖα.

Καί ὁ ἀγαπητὸς μάρμπα-Χαράλαμπος βγήκε ἀπὸ τό καμίσι αὐτὸ θαρραλέος, ἀνυποχώρητος, ἐργατικώτατος, ἄνδρας πού νά τηρῇ τὸν λόγον του καί νά σέβεται τὰ παντελόνια πού φοροῦσε, ἄνθρωπος νά συμπαθῇ τοὺς πτωχοὺς καί νά βοηθᾷ τοὺς ἀναγκεμένους, μυαλὸ ἐμπορικὸ καί προκομμένο καί ἄτομον νά ἀγαπᾷ τήν γενέτειρά του τίς Μηλιές καί τοὺς συμπατριῶτες του καί τὸν Σύλλογον τῶν Μηλιωτῶν.

Καθὼς πέρασε ἀπὸ τό καμίσι τῆς προσωπικῆς του ὑπευθυνότητος καί δεδομένου ὅτι, δέν ἦτο κισσὸς νά στηρίζεται εἰς τοὺς ἄλλους, ἀπεδείχθη διὰ τῆς ὅλης πολιτείας του δένδρον αὐτόνομον, δυνατόν καί πολὺ καρποφόρον.

Κατώρθωσε μόνος αὐτός, διὰ τοῦ ἁγίου ἰδρώτος τοῦ προσώπου του, νά ἀνοίξῃ δικό του ἐστιατόριον εἰς τήν πλατεῖαν Ἀμερικῆς τότε πού τὰ παιδιὰ τῆς μαμᾶς τῶν Ἀθηναίων κατεγίνοντο μέ τήν καλοπέραση καί τίς διασκεδάσεις.

Μάλιστα εἶχε γείτονά του τὸν Σπύρον Παναγιωτόπουλον, τῆς θεῖας παπαδιᾶς, ἀνώτερον δημόσιον ὑπάλληλον, ἄριστον συμπατριώτην καί Πρόεδρον καί Γραμματέα κατ' ἐπανάληψιν τοῦ Συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Μηλιωτῶν, μετὰ τοῦ ὁποῖου εἶχε συνεχῆ ἐπαφήν. Μηλιῶτες βλέπει αὐτοί, καί τοῦ ἰδίου καλοῦ φυράματος, δέν ἦτο δυνατόν νά μὴν ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των. Ἔτσι τοὺς δινόταν ἢ εὐκαιρία νά κουβεντιάζουν γιὰ τό χωριὸ καί νά ξεπονᾶνε.

Μετὰ πού κατεδαφίσθη τό κτίριον ὅπου ἦταν τό ἐστιατόριον αὐτό, ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου, μετέφερε τίς ἐμπορικῆς του δραστηριότητες εἰς τό νεοαναπτυσσόμενον τότε Νέον Ἡράκλειον Ἀττικῆς, ὅπου χωρίς ὑπερβολὴν ἐμεγαλούργησεν.

Ἰδρυσεν ἐπιχείρησιν ἐμπορίας οἰκοδομικῶν ὑλικῶν, ὅπου βοηθούμενος ἀπὸ τὰ παιδιὰ του, καί μάλιστα τὸν μεγαλύτερον γιόν του τὸν Θωμᾶ, τὰ ὁποῖα χάριν τῆς ἐργασίας, δέν ἤξεραν τί θά εἰπῇ ἀνάπαυση ἡμέρα καί νύκτα, κατώρθωσε διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐργατικότη-

τος πατέρα και παιδιών και του πολλού ιδρώτος του προσώπου των, να έχουν δικά τους φορτηγά αυτοκίνητα διά τά οικοδομικά υλικά, διάφορα άλλα εργαλεία και μηχανήματα διά τόν ίδιον σκοπόν, και να αποκτήσουν σημαντική ακίνητον και κινητήν περιουσίαν μέ πολυώροφα κτίρια, καταστήματα, ὀχήματα, ἐμπορεύματα κ.λπ. Ὁ Θωμᾶς Χαρ. Βασιλείου παραδείγματος χάριν εἰς τό κατάστημά του χρωμάτων, εργαλείων, τσιμέντων κ.λπ. ἐπί τῆς Λεωφόρου Ἡρακλείου εἰς τό Νέον Ἡράκλειον, εἶχε μεταξύ ἄλλων ἐμπορευμάτων και ἕξι (6) τόννους βίδες.

Ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου ἦταν ἓνας ἀπό τούς βασικούς στυλοβάτες τοῦ Συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Μηλιωτῶν, ὄχι μόνον ἀπό οικονομικῆς ἀπόψεως, ἀλλά και ἠθικῆς συμπεριστάσεως. Ἡ συμβουλή του ἦταν πολύ μετρημένη και σοφή. Θυμᾶμαι ὅταν ἤμουν στήν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, καθώς ἐγνώριζα ὅτι ἔχομεν στό πλευρό μας τόν Χαράλαμπον Βασιλείου, τόν Παναγιώτην Θεοδώρου Λέντζον, τόν Χαράλαμπον Γ. Λέντζον και τούς ἄλλους ὁμοίους των, δέν ἐφοβόμουνα διά τά οικονομικά τοῦ Συλλόγου ἀπολύτως τίποτε.

Ὁ Χαράλαμπος Βασιλείου ἦταν πάντοτε και ἀνελλιπῶς ἐνεργόν μέλος τοῦ Συλλόγου μας και παρίστατο κατά τίς Συνελεύσεις, μέχρι τόν Νοέμβριον τοῦ 1983, ὅταν ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου σέ ἱκανήν ἡλικίαν.

Κατά τήν ἀναμφισβήτητον μαρτυρίαν τοῦ ἀρχαίου Ταμῖα τοῦ Συλλόγου Γεωργίου Ἀναστασ. Πίππα, ἐπί πολύν καιρόν ἐπεσκέπτετο τόν Χαράλαμπον Βασιλείου διά τήν εἰσπραξίν τῆς συνδρομῆς του εἰς τό Νέον Ἡράκλειον ὅπου ἐτύγχανε ἀρίστης ὑποδοχῆς παρ' αὐτοῦ, ρωτοῦσε διά τήν πορείαν τοῦ Συλλόγου μετά μεγάλου ἐνδιαφέροντος, ἔλεγε τήν μετρημένην συμβουλήν του και οὐδέποτε ἔφερνε ἀντιρρήσεις διά τίς ἀποφάσεις και τήν συμπεριφοράν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου.

Διά ὅλα αὐτά ὁ Σύλλογος ἐτίμησε τόν Χαράλαμπον Βασιλείου και διά τοῦ διπλώματος τοῦ μεγάλου εὐεργέτου του.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου ἀγωνιστοῦ τῆς ζωῆς και ἐνθέρμου ὑποστηρικτοῦ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀπανταχοῦ Μηλιωτῶν Ἡλείας «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» Χαράλαμπου Βασιλείου τοῦ Θωμᾶ και τῆς Ἀγγελικῆς και εὐχόμεθα πολλοί Μηλιῶτες νά τοῦ μοιάσουν.

Ἀθῆναι 25 Ἰανουαρίου 2002  
Ἀπόστολος Πάικου Λέντζος